

Súd: Okresný súd Topoľčany
Spisová značka: 2T/25/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4618010109
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Krausová
ECLI: ECLI:SK:OSTO:2018:4618010109.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Topoľčany v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Krausovej a prísediacich Heleny Martiškovej a Gejzu Moricza, v trestnej veci obžalovaného M. S., nar. XXXX pre zločin týranie blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a), odsek 3 písmeno a), písmeno d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 13.11.2018, takto

r o z h o d o l :

obžalovaný

M. S., narodený XX.XX.XXXX v N., trvale bytom P. C.

s a u z n á v a v i n n ý m , ž e :

od presne nezisteného času od začiatku mesiaca február 2015 do 25.10.2016, s výnimkou obdobia od 26.10.2015 do 23.12.2015, kedy podľa znaleckého posudku znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria, v dôsledku psychotickej poruchy boli u neho vymiznuté ovládacie a rozpoznávacie schopnosti, v obci C. v rodinnom dome č. X, v mieste trvalého bydliska, úmyselne vyvolával rôzne stresujúce situácie a bezdôvodne vyvolával hádky a konflikty so svojou matkou - poškodenou H. S., počas ktorých ju verbálne napádal tak, že jej opakovane vulgárne nadával, na jej adresu uvádzal, že nie je jeho matka, iba na papieri, pričom takto jej nadával aj na verejnosti na ulici v mieste bydliska, pričom odo dňa 15.04.2016 do 25.10.2016 zintenzívnil svoje vulgárne správanie voči poškodenej a fyzicky ju napádal tým spôsobom, že do jej tela bez zjavnej príčiny neočakávane a úmyselne sácal, drgal, narážal celou váhou svojho tela a tváril sa, že ju nevidí, v dôsledku čoho ju odhodilo na stranu, pričom takto sa správal najmä pri riešení problémov s jeho správaním a nezaujmom pracovať, dňa 14.10.2016 v čase okolo 15.15 hod. počas riešenia konfliktnnej situácie jej vulgárne nadával, že je cigánska špina, bodaj by už zdochla, v dôsledku čoho ho udrela dlaňou ruky na líce a následne na to ju obžalovaný neprimerane fyzicky napadol tak, že ju udrel opakovane päťou oboch rúk do oblasti tváre a krku, pričom v dôsledku uvedeného konania u poškodenej H. S., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. X., došlo k poškodeniu psychického zdravia, objavili sa u nej psychosomatické ťažkosti, stavy úzkosti a depresívna symptomatika, na základe ktorých bola nútená vyhľadať psychiatrickú pomoc, pričom sa u nej prejavili príznaky posttraumatickej stresovej poruchy, spočívajúce v poruche spánku, trpela desivými a živými snami, ako aj flashbackmi v súvislosti so právaním obžalovaného voči nej, úzkostnými a depresívnymi stavmi, úľakovou reakciou, narušenou koncentráciou pozornosti, čo viedlo k jej sociálnej izolácii a k výraznému narušeniu jej obvyklého spôsobu života v dobe od 02.05.2016 do 07.12.2016, počas ktorej bola súčasne práceneschopná

t e d a :

blízkej osobe spôsobil fyzické a psychické utrpenie ponižovaním, pohrdavým zaobchádzaním, vyvolávaním strachu a stresu, citovým vydieraním a iným správaním - sácaním, narážaním do tela a spôsobil tým ťažkú ujmu na zdraví a závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas,

tým spáchal :

zločin týranie blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a), odsek 3 písmeno a), písmeno d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b) Trestného zákona.

Za to sa mu ukladá :

Podľa § 208 odsek 3 Trestného zákona, za zistenej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písmeno l) Trestného zákona, za nezistenej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 Trestného zákona, postupom podľa § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona, § 39 odsek 1, odsek 3 písmeno d) Trestného zákona trest odňatia vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 51 odsek 1 Trestného zákona, § 49 odsek 1 Trestného zákona súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienične odkladá s uložením probačného dohľadu nad jeho správaním.

Podľa § 51 odsek 2 Trestného zákona ustanovuje skúšobnú dobu v trvaní 4 (štyri) roky.

Podľa § 51 odsek 4 písmeno e), písmeno i) Trestného zákona ukladá obžalovanému povinnosť spočívajúcu v príkaze:

- osobne alebo verejne sa ospravedlniť poškodenej,
- počas skúšobnej doby podrobiť sa psychoterapii alebo zúčastniť sa na psychologickom poradenstve.

o d ô v o d n e n i e :

Okresná prokuratúra v Topoľčanoch podala na M. S. (ďalej len obžalovaný) obžalobu pod sp.zn. Pv 690/2016 pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a), odsek 3 písmeno a), písmeno d) Trestného zákona s použitím ustanovenia § 138 písmeno b) Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom v obžalobe.

Vo veci na hlavnom pojednávaní, obžalovaný neurobil žiadne vyhlásenie v súlade s § 257 Trestného poriadku. Súd vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, svedkyne - poškodenej H. S., oboznámením obrazovo - zvukového záznamu výsluchu malol. I. S., malol. F. S., výsluchom svedkov H. S., H. S. st., O. S., MUDr. Jarmily Pršanovej, výsluchom znalca MUDr. Eduarda Višňovského prečítaním znaleckého posudku MUDr. Petry Ďurkechovej, listinných dôkazov, ako aj oboznámením ďalšieho obsahu spisu.

Z výsledkov vykonaného dokazovania bol zistený skutkový stav tak, ako je opísaný vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný potvrdil, že sa správal k matke tak, ako je to uvedené v obžalobe, nakoľko sa nevedel vysporiadať sám so sebou. Tvrdil, že mal zdravotné, psychické problémy ako i vzhľadom na orientáciu. Nikam nechodil a poškodená bola jediný človek, s ktorým bol v kontakte. Odventiloval sa na nej, všetko si odniesla. Jeho šikanovali v škole, problém mal na ulici, v dedine a potom sa prevalila jeho orientácia. V škole mu brali desiatu, hádzali ju, pľuli, nechávali mu zákusky v skrinke, dvakrát sa pokúsil o samovraždu a to v škole v Nitre a jedenkrát v škole v Partizánskom. Potvrdil, že poškodenú sotil, dal jej možno päť faciek. Vulgárne jej nadával, čo bolo obojstranné a jeho obrana. Tvrdil, že k jeho konaniu ho vyprovokovali sestry poškodenej, ktoré sa s ňou nemusia a bol ich ľahkou zbraňou, manipulovali s ním a robil, čo mu povedali. Tvrdili mu, že poškodená ho neľúbi, neznáša ho a nemusela ho porodiť. Potvrdil, že bol zlý, podráždený, poškodenú ponižoval, urážal až pokiaľ neopustil dvor domu a i na ulici sa hádali.

Dňa 22.11.2017 odišiel do Čiech, kde pracuje a býva. Svoje konanie oľutoval. V súčasnej dobe majú s poškodenou dobrý vzťah, píšú si, volajú si, vychádzajú dobre, keď príde na Slovensko, teší sa, že bude s ňou, uvidí súrodencov a starých rodičov, nikam vtedy nechodí, je iba doma.

Poškodená - svedkyňa H. S. - matka obžalovaného, v prípravnom konaní ako i na hlavnom pojednávaní využila svoje právo a odmietla vypovedať. Vyjadrila sa k súčasnému vzťahu s obžalovaným tak, že majú dobrý vzťah, má ho rada ako ostatných synov, už sa k tomu nevracajú. Potvrdila, že domov chodí, i keď málo a prespáva doma. Otec má s ním taktiež dobrý vzťah, vychádzajú dobre a mladší súrodenci sa na neho tešia, keď príde.

Svedok O. S. - otec obžalovaného využil svoje právo odmietnuť vypovedať v prípravnom konaní ako i na hlavnom pojednávaní.

Svedkyňa H. S. st. - stará matka obžalovaného, v prípravnom konaní ako i na hlavnom pojednávaní využila svoje právo a odmietla vypovedať.

Svedok H. S. - starý otec obžalovaného využil svoje právo odmietnuť vypovedať v prípravnom konaní ako i na hlavnom pojednávaní.

Podľa § 270 odsek 2 Trestného poriadku bol oboznámený obrazovo - zvukový záznam na technickom zariadení výsluchu svedkov malol. I. S. a F. S..

Malol. I. S. uviedol, že doma bolo v pohode, iba obžalovaný robil zle, vyprovokoval poškodenú, ktorá potom začala kričať, takže i babka začala kričať. Videl, ako obžalovaný poškodenú chytil pod krk a zdvihol ju a videl iba tieto dve veci a počul ako obžalovaný s poškodenou na seba húkali asi dva-tri razy, obžalovaný mal väčšie nadávky ako poškodená, ktorej sa nebál obžalovaný a bál sa otca a brata O..

Malol. F. S. uviedol, že sa obžalovaného nebál a odmietol vypovedať.

Svedkyňa MUDr. Jarmila Pršanová uviedla, že jej pacientkou je poškodená od 14.10.2015 pre depresívnu poruchu, kde jeden z dôvodov bol problém so synom M.. Uvádzala jej, že obžalovaný si vyžaduje veľa pozornosti, ponižoval ju, hral pred okolím divadlo, aby ho ľutovali, nikde nepracoval, prácu si nehľadal a deptal ju. Poškodená z toho plakala, bola zničená, nevládala sa sústrediť v práci, nič ju netešilo, nespávala, mala poruchy spánku, depresívne rozlady a nepokoj. Bola jej diagnostikovaná porucha stredne ťažkého stupňa. V ambulancii bola asi 5-6 krát, nešlo o duševné ochorenie v pravom zmysle slova, ale o úzkostno-depresívnu poruchu reaktívneho charakteru, z dôvodu chronických konfliktov v rodine a pre situácie obžalovaného, boli stresové situácie v celej rodine. K obžalovanému sa vyjadrila, že bol u nej prvý krát v roku 2014 s matkou, v roku 2015-2016 bol asi 16-17 krát na kontrole. Od októbra do decembra 2015 bol v Psychiatrickej nemocnici Veľké Zálužie, v januári 2015 mal pokus o samovraždu. Keď s obžalovaným riešila školu, alebo spolužiakov, nedal sa presvedčiť, že v ňom je chyba. Opakovane riešili, že poškodenú psychicky deptal, nadával jej. Potvrdila, že určite súvisí reaktívna depresívna porucha zistená u poškodenej s obžalovaným, z dôvodu konfliktnej chronickej stresovej a dlhotrvajúcej situácie, pričom tento už od 11 rokov mal vnútorné napätie, kde sa potreboval vybúriť, nadávať.

Zo znaleckého posudku č. 07/2017 vypracovaného Mgr. Petrou Ďurkechovou, PhD., znalkyňou z odvetvia klinická psychológia detí a klinická psychológia dospelých bolo zistené, že na základe psychologickéj analýzy sa psychické zdravie maloletých F. S. a I. S., vplyvom prežitých udalostí nejaví ako poškodené, psychický a fyzický vývin nevykazuje známky patológie, nie sú prítomné znaky svedčiace pre prítomnosť duševnej bolesti, týrania či prežitia výraznej traumy. V minulosti pociťovali správanie obžalovaného ako direktívne, agresívne, obmedzujúce ich osobnú slobodu.

Znalec MUDr. Eduard Višňovský na hlavnom pojednávaní zotrval na záveroch znaleckých posudkov č. 30/2017, č.119/2017, doplnku znaleckého posudku č. 30/2017 z ktorých záverov vyplynulo, že obžalovaný netrpí duševnou poruchou ani chorobou, bola u neho zistená abnormná osobnostná štrukturalizácia v zmysle emočnej nestability, nezrelosti, ide o disharmonicky vývoj osobnosti, čo nie je medicínsky vzaté duševné ochorenie. S výnimkou obdobia psychiatrickej hospitalizácie

(26.10.-23.12.2015, kedy bol liečený pre psychotický obraz, ktorý však odznel), obžalovaný mohol rozoznať spoločenskú nebezpečnosť svojho konania a mohol ovládať svoje konanie, u poškodenej sa prejavuje posttraumatická stresová porucha, jej príznaky sú: flashbacky - epizódy znovu oživovania traumy v dotieravých spomienkach, zosilnená úľaková reakcia, úzkosť, depresia, neschopnosť si spomenúť na isté obdobie z obdobia traumy, zvýšená senzitivita a excitácia, vyhýbanie sa ľuďom - znížený záujem o sociálne kontakty, nemá sklon k fabuláciám a konfabuláciám, k vedomému skresľovaniu podávaných informácií. Vplyvom prežitých udalostí bolo poškodené jej psychické zdravie, objavili sa u nej psychosomatické ťažkosti, stavy úzkosti a depresívna symptomatika, na základe ktorých bola nútená vyhľadať psychiatrickú pomoc. Konaním obžalovaného sa u poškodenej objavili príznaky posttraumatickej stresovej poruchy, ktoré si vyžiadali ambulantné liečenie, tieto ťažkosti jej bránili zaradiť sa do pracovného procesu. Znalecký posudok vyhotovil na základe zdravotnej dokumentácie od psychiatricky poškodenej, následne bolo vykonané vlastné psychiatrické a psychologické vyšetrovanie, na základe projektívnych techník bola zistená posttraumatická stresová porucha, ktorá môže vzniknúť iba od osoby, ktorá s ňou žije, chronicky ju ťakuje, iné udalosti s inými ľuďmi to vyvolať nemohli, to neexistuje. Pri vyšetrení nebolo preukázané, že by mala traumy z iných ľudí. V čase vyšetrenia mali vedomosť o tom, že bola trestne stíhaná v inej veci, s týmto sa zaoberali v posudku na strane 17 ods. 4 s tým, že v čase, kedy sa mal stať skutok t.j. 26.09.2015 bola u poškodenej posttraumatická stresová porucha dávno vzniknutá a preto i uviedli, že to správanie bolo nahromadené, afektívne napätie s maladaptívnym konaním t.j. neadekvátnym. Obžalovaný v čase spáchania skutku vedel rozpoznať a ovládať svoje konanie i vzhľadom na zistenú diagnózu, toto nemalo vplyv na jeho vek. V období október až december 2015 bola zistená u obžalovaného prechodná neschizofornná psychotická porucha, počas ktorej boli kompletne vymiznuté rozpoznávacíe a ovládacie schopnosti, táto sa preliečila, porucha odoznela. Keby pokračovala bolo by to zrejme a iba počas týchto dvoch mesiacoch bol u obžalovaného psychotický stav, inak nie. Vzhľadom na osobnostnú štruktúru obžalovaného ide o osobu zraniteľnejšiu ak je tlačný do určitej situácie, môže sa dostať ľahšie do stavu psychózy napr. ak je konfrontovaný s intímnu záležitosťou. Ide o psychogénnu psychózu, ktorá odoznie, nejde o psychickú poruchu ani duševné ochorenie. Obdobie október - december 2015 určili tak, že keďže išlo o prebehľú akútnu psychotickú poruchu, táto vzniká niekoľko dní pred hospitalizáciou, čo mohlo byť týždeň - dva a následne pri hospitalizácii bol preliečený. Mali k dispozícii prepúšťaciu správu z Psychiatrickej nemocnice Veľké Zálužie na str. 9-10, z ktorej i toto vyplynulo, že stav bol preliečený. Pokiaľ by ochorenie nebolo preliečené, nemohol by byť prepustený a pri určenej diagnóze už nie je ani zmienka o psychotickom ochorení. Dalo sa vylúčiť, že u obžalovaného pred hospitalizáciou, ako i po nej, psychotická porucha nebola. Nápadným správaním by bola zachytiteľná, čo by viedlo k hospitalizácii. Väčšinou to vidí rodina, najbližšie okolie, ktorí sa sťažujú na správanie. Začiatkom roka 2015, keď bol pokus o sebevraždu, ak by tam bola porucha psychotická MUDr. Pršanová by navrhla hospitalizáciu, kde by ho poslala, ale toto konanie súviselo s osobnosťou obžalovaného, šikanou, intímnu záležitosťou. Obžalovaný pri vyšetrení vedel identifikovať čo spravil mame, otvorene to povedal aj to, že ho to mrzí.

Súd vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie aj prečítaním listinných dôkazov nachádzajúcich sa v trestnom spise,

lekárske správy obžalovaného, z ktorých vyplynulo, že dňa 17.01.2015 bol dovezený RPZ do nemocnice z dôvodu sebaoškodenia - vytvorenia si rezných rán žiletkou na rukách a krku, správu MUDr. Pršanovej zo dňa 21.01.2015 podľa ktorej išlo o demonštratívny pokus F 60.1, prepúšťaciu správu z Psychiatrickej nemocnice Veľké Zálužie zo dňa 23.12.2015, kde bol prijatý na základe odporúčenia MUDr. Pršanovej zo dňa 26.10.2015, bola diagnostikovaná zmiešaná porucha osobnosti a adaptačná porucha, znalecký posudok MUDr. Segedu č. 4/2017 vypracovaného v konaní Okresného súdu Topoľčany sp.zn. 2T/27/2016 v záveroch ktorého sa konštatuje, že poškodenej v čase trestného činu (t.j. 26.09.2015) netrpela duševnou chorobou alebo poruchou, bola u nej zistená depresívna porucha stredne ťažkého stupňa bez psychotických príznakov, ktorá jej bola diagnostikovaná v októbri 2015.

Na hlavnom pojednávaní bol v rámci posúdenia osobných pomerov obžalovaného oboznámený register priestupkov, kde má dva záznamy, nemá žiaden záznam v registri trestov, Obec C. v správe uviedla, že medzi obžalovaným a jeho matkou dochádzalo dosť často k nezhodám, ktoré boli riešené Políciou SR.

Okolnosti týkajúce sa skutkového deja boli jednoznačne preukázané v konaní výpoveďou obžalovaného, ktorý sa priznal ku skutku a potvrdil, že sa k poškodenej - svojej matke správal tak, ako je to uvedené v obžalobe a podrobne popísal svoje správanie, ktoré odôvodňoval s tým, že sa nevedel vysporiadať sám so sebou, orientáciou, mal zdravotné ako i psychické problémy. Priznal sa, že poškodenej sotil,

dal jej možno päť faciiek, vulgárne jej nadával, čo bolo podľa jeho vyjadrenia obojstranné. Priznal, že bol zlý, podráždený, poškodenú ponižoval, urážal až pokiaľ neopustil dvor domu a i na ulici sa hádali. Svedkyňa MUDr. A. potvrdila, že poškodená bola ako pacient v jej ambulancii asi 5-6 krát v roku 2015-2016, diagnostikovala u nej úzkostno-depresívnu poruchu reaktívneho charakteru a to z dôvodu konfliktov v rodine a situácie v súvislosti s obžalovaným, na ktorého sa poškodená sťažovala, trpela, išlo o konfliktnú chronickú stresovú a dlhotrvajúcu situáciu. Vyjadrenie svedkyne MUDr. A. a jej diagnostika ohorenia u poškodenej bolo potvrdená znalcom MUDr. Višňovským, konštatoval, že u poškodenej sa konaním obžalovaného prejavovala posttraumatická stresová porucha, vplyvom prežitých udalostí bolo poškodené jej psychické zdravie, objavili sa posttraumatické ťažkosti, stavy úzkosti a depresívna symptomatika, na základe čoho bola nútená vyhľadať psychiatrickú pomoc.

Obrana obžalovaného spočívala v tvrdení, že nevhodné správanie obžalovaného nebol jediný dôvod, pre ktorý mala poškodená psychické problémy a dlhotrvajúcu PN - toto preukázané nebolo. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že poškodená je trestne stíhaná v inej trestnej veci vedenej na Okresnom súde Topoľčany pod sp.zn. 2T27/2016, čo vyplynulo zo znaleckého posudku MUDr. Segedu, ktorý poškodená predložila a bol vypracovaný na základe požiadavky súdu v danej veci. Ku vplyvu trestného stíhania vo veci sp.zn. 2T27/2016, ako i okolnostiam skutku na psychické zdravie poškodenej sa vyjadril znalec MUDr. Višňovský v znaleckom posudku č. 30/2017 ako i vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní, kde potvrdil, že pri vypracovaní znaleckého posudku mali o tomto vedomosť a konštatoval, že v čase skutku, pre ktorý je poškodená trestne stíhaná t.j. 26.09.2015 už bola posttraumatická stresová porucha dávno vzniknutá, preto v posudku i uviedli, že jej správanie bolo nahromadené, afektívne napätie s maladaptívnym konaním t.j. neadekvátnym,

intenzita útokov nebola taká závažná, nešlo o týranie fyzické, nebola spôsobená ujma na fyzickom zdraví a konanie nemožno chápať ako naplnenie zločinu týrania a nie podľa odseku 3 - súd poukazuje na to, že trestného činu týrania blízkej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a), odsek 3 písmeno a), písmeno d) Trestného zákona sa dopustí páchatel', ktorý týra blízku osobu po dlhšiu dobu a spôsobí tým ťažkú ujmu na zdraví. Objektom tohto trestného činu je ochrana osôb pred tzv. domácim násilím, ktoré však zákon nedefinuje. Vo všeobecnej rovine sa jedná o násilie medzi rodinnými príslušníkmi, blízkymi osobami či jedincami v obdobnom vzťahu, ktoré je determinované špecifickosťou takéhoto vzťahu, kedy medzi násilnou osobou a jej obeťou môžu existovať väzby citové, finančné, ďalej plynúce zo zdieľania spoločného obydľia, kedy páchatel' často zneužíva tento súkromný priestor skrytý pred zrakmi ostatných osôb. Obeť domáceho násillia teda vníma ataky násilnej osoby odlišne, než keby násilnou osobou bola osoba cudzia. Za ďalšie typické znaky domáceho násillia možno považovať asymetrický vzťah medzi páchatelom a obeťou, periodicitu a dlhodobosť trvania násillia a spravidla jeho eskalácie. Týraním sa rozumie zlé nakladanie s osobou blízkou alebo inou osobou žijúcou s páchatelom v spoločnej domácnosti vyznačujúci sa vyšším stupňom hrubosti a bezcitnosti a určitou trvalosťou, pričom dosahuje takú intenzitu, aby bolo spôsobilé vyvolať stav, ktorý pociťuje postihnutá osoba ako ťažké príkorie, resp. psychické či fyzické útrapy a v predmetnej veci takéto konanie vyvolalo u poškodenej posttraumatickú stresovú poruchu. Pri pokračovaní v páchaní takého činu po dlhšiu dobu sa jedná o časový úsek rádovo v mesiacoch, keď platí, že čím menej intenzívne je týranie, tým dlhší čas takéto zlé nakladanie trvá. Z hľadiska zavinenia je potrebný úmysel. Pokiaľ ide o zákonný znak " po dlhší čas", vzhľadom na to, že už vlastné týranie ako zlé nakladanie sa vyznačuje určitým trvaním, musí sa pri páchaní takého činu jednať o dobu trvania rádovo v mesiacoch. Pre posúdenie otázky, či sa obžalovaný trestného činu týrania poškodenej žijúcej v spoločnej domácnosti dopúšťal takéhoto činu "po dlhšiu dobu", je však určujúce nielen celkový čas týrania, ale prihliadnuť treba tiež ku konkrétnemu spôsobu vykonania činu, intenzite týrania, jeho početnosti pod. Zo strany obžalovaného nešlo o žiadne ojedinelé excesy z riadneho spolužitie matky a syna. Išlo o súhrn aktov, ktoré mali charakter slovných urážok, nadávok, vyhrážania, ďalej rôznych spôsobov fyzického napádania čo potvrdil sám obžalovaný, nešlo o konanie tzv. na hranici dieťaťa voči matke, ktoré nerešpektuje rodiča. Obžalovaný si voči poškodenej takto počínal sústavne a trvale po dobu uvedenú vo skutkovej vete rozsudku t.j. od začiatku mesiaca február 2015 do 25.10.2016 a to s výnimkou obdobia od 26.10.2015 do 23.12.2015. O tom, že poškodená bola vystavená konaniu, ktoré vo svojom celku plne zodpovedá kritériám týrania, svedčí zistenie znalca konštatované v znaleckom posudku, že toto konanie sa prejavilo posttraumatickou stresovou poruchou.

obdobie vylúčenia trestnej zodpovednosti vzhľadom na vyjadrenie znalca MUDr. Višňovského bolo dlhšie ako tri mesiace, nie je možné určiť časový úsek, kedy mal byť obžalovaný trestne zodpovedný za konanie, konanie obžalovaného súviselo s jeho psychickým stavom od začiatku roku 2015, kedy sa pokúsil o samovraždu a jeho stav bol obzvlášť zlý po celý čas, keď mal byť spáchaný skutok - vykonaným

dokazovaním bolo jednoznačne preukázané, že konanie obžalovaného voči poškodenej trvalo dlhší čas t.j. od začiatku mesiaca február 2015 do 25.10.2016 a to s výnimkou obdobia od 26.10.2015 do 23.12.2015. Obžalovaný podľa vyjadrenia svedkyne MUDr. A. bol hospitalizovaný v Psychiatrickej nemocnici Veľké Zálužie, kde ho odporučila, ako to vyplynulo zo Správy ošetrojúceho lekára zo dňa 23.12.2015, v ktorej bolo konštatované, že u obžalovaného bola diagnostikovaná zmiešaná porucha osobnosti a adaptačná porucha, totožný záver diagnostikovala i svedkyňa MUDr. A. u obžalovaného už po jeho prvom vyšetrení v jej ambulancii v roku 2014 s tým, že k liečbe obžalovaného konštatovala, že sa tejto riadne nepodroboval, neužíval lieky podľa predpisu, následne mu po pokuse o samovraždu, ktorú označila ako suicidálne demonštratívne konanie (psychiatrický nález zo dňa 21.01.2015 čl. 274), liečbu nemenila, táto nebola menená ani počas jeho hospitalizácie, pričom diagnóza je neliečiteľná, treba sa s ňou naučiť žiť a je ovplyvniteľná pri spolupráci. Znalec MUDr. Višňovský sa vyjadril, že v období od 10/2015 do 12/2015 bola zistená u obžalovaného prechodná neschizofrénná psychotická porucha, počas ktorej boli komplet vymiznuté rozpoznávacie a ovládacie schopnosti, bola preliečená a odoznela. Nešlo o psychickú poruchu ani o duševné ochorenie. Uvedené obdobie bolo určené tak, že keďže išlo o prebehľú akútnu psychotickú poruchu, táto vzniká niekoľko dní pred hospitalizáciou, čo mohlo byť týždeň - dva, podľa prepúšťacej správy bol preliečený, pokiaľ by nebol, nemohol by byť prepustený. Ako uviedol v záveroch posudku na otázku č. 2, nepotvrdilo sa schizifrénné ochorenie, iba prebehľá akútna a prechodná psychotická porucha, ktorá bola preliečená v PN Veľké Zálužie a pred týmto obdobím a po tomto období už nebol duševne chorý, sám prerušil ambulantný kontakt s psychiatričkou.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu postupoval súd v zmysle ustanovení § 34 odsek 1 -4 Trestného zákona a bral do úvahy spôsob spáchania trestného činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osobu obžalovaných ako aj možnosť ich nápravy.

Z poľahčujúcich okolností uvedenými v § 36 Trestného zákona bola zistená okolnosť podľa písmeno l) - priznal sa k spáchaniu skutku, tento oľutoval. Obžalovanému neboli priznané poľahčujúce okolnosti podľa:

písmena n) napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom - v konaní nebolo preukázané, že by napomáhal orgánom činným v trestnom konaní, nakoľko okrem samotného priznania sa k spáchaniu skutkov, nevykonal na hlavnom pojednávaní žiadne vyhlásenie,

písmena d) spáchal trestný čin vo veku blízkom veku mladistvých, ak táto skutočnosť mala vplyv na jeho rozumovú alebo vôľovú spôsobilosť - podľa vyjadrenia znalca MUDr. Višňovského vek obvineného nemal takýto vplyv, vedel rozpoznať a ovládať svoje konanie a to i vzhľadom na zistenú diagnózu v inkriminovanom čase,

písmena h) spáchal trestný čin pod vplyvom tiesnivých osobných pomerov alebo rodinných pomerov, ktoré si nespôsobil - neboli zistené žiadne tiesnivé osobné alebo rodinné pomery, ktoré by si sám obžalovaný nespôsobil a pod vplyvom ktorých by sa dopustil trestného činu, na žiadne takéto pomery obžalovaný ani nepoukazoval.

Z príťažujúcich okolností podľa § 37 Trestného zákona nebola nezistená u obžalovaného žiadna. Súd vychádzal z pomeru a miery poľahčujúcich a príťažujúcich okolností 1:0, čím aplikoval ustanovenie § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona, a pri ukladaní trestu vychádzal zo zníženej hornej hranice trestnej sadzby (základná trestná sadzba je vo výmere 3 roky až 8 rokov) vo výmere 3 roky až 6 rokov 4 mesiace. Súd dospel k záveru, že pre obžalovaného bude zákonu zodpovedajúci a primeraný trest odňatia za použitia ustanovení o mimoriadnom znížení trestu podľa § 39 odsek 1, odsek 3 písmeno d) Trestného zákona a to v dolnej polovici mimoriadne zníženej trestnej sadzby vo výmere 3 roky. Trest bol mimoriadne znížený vzhľadom na okolnosti prípadu, pomery páchatel'a. Za okolnosti je potrebné považovať všetky skutočnosti, ktoré majú vplyv na hodnotenie stupňa nebezpečnosti činu pre spoločnosť (ktorý sa samozrejme plynutím času znižuje, rovnako ako sa znižuje potreba postihnutia páchatel'a, pretože odstupom času sa miera aj účel trestu) a tiež skutočnosti vplývajúce na hodnotenie možnosti nápravy páchatel'a. V danom prípade súd v tejto súvislosti poukazuje na skutočnosť, že od spáchania skutku uplynuli 3 roky, pričom obžalovaný sa v tejto dobe nedopustil žiadneho protiprávneho konania, je riadne zamestnaný, zdržuje sa v T. republike, podľa vyjadrenia poškodenej - matky obžalovaného majú v súčasnej dobe dobrý vzťah, pokiaľ je na Slovensku, býva v ich domácnosti - ako sa presnejšie vyjadrila „chodí domov“, má dobrý vzťah s otcom a mladší bratia sa tešia na jeho návštevu. Svoj súčasný vzťah k obvinenému vyjadrila i v liste, ktorý doručila súdu a v záverečnej reči, kedy prosila, aby obžalovaný nebol odsúdený. Doba, ktorá uplynie od spáchania trestného činu až po meritórne rozhodnutie má bezprostredný vplyv na účel trestu, ktorý má byť uložením určitého trestu dosiahnutý. Z týchto dôvodov súd mimoriadne znížil u obžalovaného trest a to i s poukazom na pomery páchatel'a, keďže ide o osobu, ktorá

doposiaľ nebola súdne trestaná a to pred spáchaním skutku, ako i po spáchaní skutku, v dobe 3 rokov sa nedopustil žiadneho protiprávneho konania, vedie riadny život, ako i s poukazom na to, že použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom by bolo pre obžalovaného neprimerane prísne a na ochranu spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania a to s poukazom na zásadu ukladania trestu podľa § 34 odsek 3 Trestného zákona, nakoľko trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby, ktorá je v danom prípade i jeho matka- poškodená. Uložený trest súd podmienienečne odložil s uložením probačného dohľadu nad jeho správaním v skúšobnej dobe 4 roky.

Obžalovanému boli uložené v zmysle § 51 odsek 4 písmeno e), písmeno i) Trestného zákona povinnosti spočívajúce v podrobení sa v skúšobnej dobe psychoterapií alebo sa zúčastniť na psychologickom poradenstve a osobne alebo verejne sa ospravedlniť poškodenej.

Takto uložený trest splní účel trestu v súlade s ustanovením § 34 Trestného zákona, kedy súd pri ukladaní trestu dôkladne hodnotil nielen osobu obžalovaného, jeho osobné pomery a možnosť nápravy, ale dbal i na to, aby ukladaný trest odrážal minulosť obžalovaného z hľadiska jeho postoja k dodržiavaniu spoločenských noriem tak, aby trest bol uložený so zreteľom na zabránenie v páchaní ďalšej trestnej činnosti a kládol pri ukladaní trestu dôraz aj na vytvorenie podmienok na výchovu obžalovaného.

Trest uložený obžalovanému splní zákonom požadovanú ochrannú funkciu, ako aj funkciu generálnej prevencie smerom k ostatným členom spoločnosti, aby jednoznačne vnímali, že za porušovanie spoločenských pravidiel môžu byť odsúdení a súd vzhľadom na tieto pomenované dôvody, považuje tento trest vo vzťahu k obžalovanému za adekvátny, spravodlivý a primeraný.

Súd má za to, že takto uložený trest postihuje osobu páchatel'a, nemá vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby a zároveň zabezpečí ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho prevýchovu, aby v budúcnosti viedol riadny život a, že zároveň aj vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou (§ 34 ods. 1, 2 Trestného zákona).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie na súde, proti ktorého rozsudku smeruje (Okresný súd Topoľčany), a to do 15 (pätnásť) dní odo dňa oznámenia rozsudku. O odvolaní rozhoduje Krajský súd v Nitre. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie možno oprieť o nové skutočnosti a dôkazy. Právo podať odvolanie nemá ten, kto sa tohto práva výslovne vzdal.